

Gazivoda, Mirko Barišić i Ernst Hilger na izložbi

Uprave Siemens. Galerist žele uvesti mlade umjetnike (za koje godišnje zajedno izdvoje 100.000 eura) i stinovinarima kako te tvrtke umjetnosti. Bank Austria pendiranju. (Do. J.)

umquartier u Beču a vidjela ju je publika u slovačkom gradu Trnavi te Mariboru. Vrijednost je ovakvih projekata, koji su ujedno sprega kulture i gospodarstva, u pomoći mladim umjetnicima u njihovoj afirmaciji, otkupu radova

slijedni sam put sa zagrebačkim solistima nastupio kao solist 1990. godine pa se sada odluka donijela sama od sebe i krenuo sam u tu avanturu.

Flo, koji je kao vrlo mlad bio drugi koncertni majstor Bečkog komornog orkestra a potom je surađivao i s Entremonom i Veghom te bio asistent Tretjakova u Münchenskom komornom orkestru, kaže da je stekao veliko iskustvo učeći od drugih te da čovjek koji želi voditi ansambl, mora ponajprije znati slušati.

Zagrebački solisti su u sljedeću izglasali nepovjerenje bivšem koncertnom majstoru Andelku Krpanu koji je do početka veljače ostao član, a potom podnio ostavku.

M. St.

USKORO OTVORENJE NOVE KAZALIŠNE SCENE NA PEŠČENICI

Zanimljivi događaji dolaze s periferije

ZAGREB — Gradski ured za kulturu Zagreba odvojio je 200 tisuća kuna za uređenje kazališne pozornice u sklopu Kulturno-informativnog centra Peščenica. Njegov ravnatelj Tomislav Striga najavljuje profesionalnu kazališnu djelatnost u sklopu KNAPP-a — Kazališta na Peščenici i na periferiji. Zajedničkim snagama MARKA-e — Majstorske radionice Kazališne akademije i HNK «Habunek» pokrenut će

se kazališna djelatnost.

Dekan Akademije Vjeran Zuppa kazao je da se i u inozemstvu zanimljivi kazališni projekti događaju na periferiji velikih gradova. Ne zaboravimo da je i ITD osnovan na tadašnjoj periferiji. Predstava scene HNK «Habunek» «Što je muškarac bez brkova» Ante Tomica u režiji Aide Bukvic bit će 13. i 18. ožujka na Peščenici. Predstava «Četvrta sesetra», premijerno izvedena na Dubrovac-

kom ljetnom festivalu, za zagrebačku će publiku igrati na Peščenici 22. 23. i 24. ožujka. Redateljica Ivica Boban kazala je kako je to teatar akcije i kako će predstava biti posvećena godišnjici smrti Branka Gavella. Snježana Banović, ravnateljica Drame HNK, rekla je kako je u dva mjeseca odigrano 14 repriza «Muškarca bez brkova» diljem Hrvatske, i uvijek se tražila karta više, pa se nada da će tako biti i na Peščenici. (žc)

DIREKTOR MUZEJA MODERNE UMJETNOSTI U PARIZU POZVAO KIPARA IVANA KOŽARIĆA DA OD 21. OŽUJKA PRIREDI SAMOSTALNU IZLOŽBU

INSTALACIJA NA 550 ČETVORNIH METARA!

Hrvatski kipar akademik Ivan Kožarić (1921), poznati «gorgonaš» iz šezdesetih i aktivni sudionik likovnih zbivanja do današnjih dana, uzurbano se priprema za samostalnu izložbu u Parizu, na Avenue du President Wilson 11. Za posjeta njegovu ateljeu u središtu Zagreba vidjeli smo tek nekoliko malih skulptura «Ptica» koje će uskoro, od 21. ožujka, biti izložene u Muzeju suvremene umjetnosti u Parizu.

Stalno ste u pokretu, pripremate izložbu u Parizu. Sto ćete tamo izložiti?

— Ja ću na licu mjesta napraviti instalaciju na 550 metara četvornih, dakle u golemom prostoru. Tamo sam već naručio materijal za svoj rad, a koji će mi organizatori prirediti do mog dolaska. Naravno da će rad koji sam zamislio ovisiti o situaciji i prostoru. Tek tamo imat ću kompletnu sliku prostora, kojemu ću morati predrediti svoju ideju koju ću realizirati.

Što ste od materijala naručili?

— Naručio sam petsto metara aluminijske folije, malo deblje od kuhinjske, zatim nešto drvenoga građevinskog materijala, građevinske «magarce» ili kako se to već zove. Trebat će mi i akrilne boje od jedne kile, potom platna za slikanje. Tamo će ići jedina skulptura, «Čovjek koji sjedi», rađena u bronci, i to je jedino što ide uz ove male skulpture ptičica. Naručio sam svašta, a još će mi dosta toga trebati kad dođem u Pariz jer bit će to velika instalacija.

Kako ste dobili poziv za samostalnu izložbu u Francuskoj?

— Do poziva je došlo tako što je moje radove izložene u povodu moga 80. rođendana na izložbi u zagrebačkoj Galeriji «Forum» vidio Hans Ulrich Obrist. On se našao u Zgrebu tih dana i odveli su ga na tu izložbu. Bio je i kod mene u ateljeu, razgovarali smo, a taj će razgovor biti objavljen u knjizi u kojoj su i hrvatski umjetnici Tomislav Gotovac i Sanja Iveković. Bio je oduševljen mojom izložbom

Ja ću na licu mjesta napraviti instalaciju u golemom prostoru. Naručio sam petsto metara aluminijske folije, nešto drvenoga građevinskog materijala, građevinske «magarce». Trebat će mi i akrilne boje, potom platna za slikanje. Tamo će ići jedina skulptura, «Čovjek koji sjedi», i to je jedino što ide uz male skulpture ptičica

Kipar Ivan Kožarić u svom zagrebačkom ateljeu

«Forumu». Direktor Muzeja moderne umjetnosti — Odjela za suvremenu umjetnost Laurence Bose uputio mi je nakon više od pola godine poziv za samostalnu izložbu, s isprikom što je vrijeme organizacije tako kratko.

S obzirom na foliju koju ste naručili, hoće li biti tamo i vaš «Čovjek koji sjedi», pokazan na vašoj retrospektivi u HDLU-u 2000. godine?

— Jednim dijelom će i to biti tamo. Bit će jedan konglomerat, pošto je traženo da bude izložena i skulptura «Čovjeka koji sjedi». Imat će to retrospektivni karakter, jer je ta skulptura iz 1954. godine nastala kao rad za jednu instalaciju koja se nastavlja.

Čovjek koji sjedi vaša je česta tema, poput Matoša na Gornjem gradu, skulpture koja se jako «socijalizirala», vole je mladi ljudi?

— Ja sam je smjestio direktno na zemlju. Neki je vole, a mnogi i ne vole što je tamo, posebno intelektualci. Naravno, samo neki. Ali eto, i to je u redu. Želim djelo približiti čovjeku.

Čula sam i zgodnu anegdotu o tome kad ste trebali obnoviti pozlatu «Prizemljenoga Sunca», da su vam poslali lrvu boju?

— Ne, nego je čovjek kojega su mi preporučili da će to gratis napraviti počeo špahtlom strugati te zlatne listiće. Rekao sam da pričekaj, da to ne smije strugati, da su to zlatni listići koji stoje više od pet tisuća maraka. Ma nisu zlatni, kazao je on... I on je to lijepo ostrugao. Što sam mogao, rekao sam, hajde... Tako su onda vlasnici kafića koji su u susjedstvu, među njima je Papo, obećali da će to srediti i obnoviti pozlatu. Nadam se da će to tako i biti. I oni sad čuvaju Sunce, da se više ne šara tamo...

Vi volite pomalo šokirati ljude svojim djelima. Kad su vas primali u HAZU, donijeli ste povrce i stol, detalj tržnice.

— Ne, ja to ne volim. Nego, eto... Ne radim ja to namjerno. Ja sam direktan, iskren, to ljude šokira. To je moj način rada. Moj koncept.

Dorothea Jendrić

“VEČERMI LISVI” 7.3.2002.